

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci navrhovateľky: **G.**, bytom **Z.**, *zastúpená Ing. N.*, bytom **Ž.**, proti odporcovi: **1. Obvodný pozemkový úrad v Topoľčanoch**, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1738, Topoľčany, **2. Slovenský pozemkový fond, regionálny odbor Topoľčany**, so sídlom Ul. 17. novembra 1173, Topoľčany, **3. Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., Odštepny závod Piešťany**, so sídlom Nábrežie Ivana Krasku 3/834, Piešťany, závod Povodie hornej Nitry, Topoľčany, *zastúpený JUDr. M.*, advokátom, so sídlom Š., **4. Poľnohospodárske - podielnícke družstvo P.**, so sídlom Májová 65, Jacovce, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. OPÚ 2004/00373-Gn/5 zo dňa 18. apríla 2008, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sp/112/2008-37 zo dňa 3. decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sp/112/2008-37 zo dňa 3. decembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre potvrdil rozhodnutie odporcu č. OPÚ 2004/00373-Gn/5 zo dňa 18. apríla 2008, ktorým rozhodol, že:

1. navrhovateľka ako oprávnená osoba podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej aj „reštitučný zákon“, „zákon č. 503/2003 Z.z.“) spĺňa

podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. m/ reštitučného zákona a priznáva sa jej právo na náhradu za pozemky, ktoré prešli do vlastníctva štátu na základe rozhodnutí ONV – odbor výstavby a územného plánovania Topoľčany č.: Výst/1036/1972 zo dňa 26. apríla 1974, č.: Výst. 1227/74/A zo dňa 29. októbra 1974, č.: Výst. 1227/1974/B zo dňa 1. novembra 1974 a č.: Výst. 1227/1974/C zo dňa 6. novembra 1974 v katastrálnom území P.

2. oprávnenej osobe sa priznáva právo na náhradu za pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území P., v pozemnoknižnej vložke (ďalej aj ako „PKV“) č. X. v podiely 2/6-ny, v PKV č. X. v podiely 4/28-ny a v PKV č. X. v podiely 98/4842-ny, ktoré nehnuteľnosti sú presne špecifikované vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia na strane 2, 3, 4, 5, a to z dôvodu, že pozemky sú vo vlastníctve fyzických a právnických osôb, pozemky sa nachádzajú v pásme hygienickej ochrany vodných zdrojov prvého stupňa alebo tvoria koryto vodného toku a pozemky boli po prechode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavané.
3. oprávnenej osobe sa podľa § 6 ods. 2 reštitučného zákona prevedú bezplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a bonite, v akej boli jej pôvodné pozemky, a to ak je to možné v tej istej obci, v ktorej sa nachádza prevažná časť pôvodných pozemkov, ak s tým oprávnená osoba súhlasí, alebo sa jej poskytne finančná náhrada.
4. navrhovateľka nespĺňa podmienky ustanovené v § 2 ods. 2 písm. e/ reštitučného zákona po pôvodnej vlastníčke V., rod. T.

O trovách konania rozhodol krajský súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 vety prvej OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd rozsudok odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1 písm. m/ a § 6 ods. 1 písm. a/ reštitučného zákona a na predložený spis správneho orgánu, z ktorého vyplynulo, že navrhovateľka ako oprávnená osoba si uplatnila právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom vyvlastnených bez vyplatenia náhrady, zapísaných v pozemnoknižných vložkách č. X., odňatým pôvodným vlastníkom J., K., rod. R. (§ 2 ods. 2 písm. c/ reštitučného zákona) a V., rod. T. (§ 2 ods. 2 písm. e/ reštitučného zákona), ktoré však pre existenciu zákonných prekážok nie je možné vydať. Krajský súd mal za to, že správny orgán v intenciách právneho názoru krajského súdu vysloveného v rozsudku č.k. 13Sp/33/2005 – 59 zo dňa 1. októbra 2007, ktorým bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie správneho orgánu (č. OPÚ 2004/00373-Gn/3 zo dňa 7. septembra 2005) a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, riadne zistil skutkový stav veci, správne ju posúdil a vo svojom rozhodnutí úplne a presne špecifikoval súčasný stav podľa KN s uvedením konkrétneho ustanovenia reštitučného zákona zamedzujúceho navráteniu príslušných spoluvlastníckych podielov k vyvlastneným pozemkom navrhovateľke. Poukázal tiež na to, že správny orgán správne rozhodol vo vzťahu k nároku navrhovateľky po sestre jej starého otca, keď vyslovil, že navrhovateľka, pokiaľ sa jedná o uplatnené spoluvlastnícke podiely V., rod. T. k predmetným nehnuteľnostiam, nie je odvolávajúca sa na ustanovenie § 2 ods. 2 písm. e/ reštitučného zákona oprávnenou osobou. Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej

len „OSP“) potvrdil. Výrok o trovách konania zdôvodnil krajský súd ustanovením § 250k ods. 1 vety prvej OSP tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti vyššie uvedenému rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny v podobe zrušenia napadnutého rozhodnutia odporcu v 1. rade a vrátenia mu veci na ďalšie konanie dôvodiac tým, že prvostupňový súd sa nezaoberal námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a vec správne neposúdil. Namietala priznanie náhrady za časti pozemkov predmetných parciel uvedených na str. 2 až 5 napadnutého rozhodnutia, terajší stav podľa katastra nehnuteľností (ďalej len „KN“) ako orná pôda, trvalý trávnatý porast (ďalej len „TTP“) a ostatná plocha z identifikácie č. 359-XII/04, vyhotovenej dňa 20. decembra 2004 Správou katastra Topoľčany, ktorých vlastníkom je obec P. (LV č. X.) a Poľnohospodársko-podielnické družstvo P. (LV č. X.) a žiadala v súlade s § 3 ods. 1 písm. m/, resp. o/ reštitučného zákona navrátiť vlastníctvo k týmto pozemkom s tým, že je potrebné na účely odčlenenia zastavanej plochy, za ktorú patrí náhrada, vyhotoviť geometrický plán. Ďalej poukázala na neplatnosť tzv. delimitačného protokolu zo dňa 22. augusta 1991, ktorým Okresný národný výbor Topoľčany previedol na obec P. vlastníctvo k pozemkom zapísaných na LV č. X., argumentujúc tým, že „ONV“ Topoľčany nikdy nebol vlastníkom prevádzaných pozemkov. V odvolaní sa opätovne domáhala aj uplatneného nároku po V., rod. T., opierajúc svoj nárok o tú skutočnosť, že V. darovacou zmluvou previedla vlastnícke právo k predmetným pozemkom svojmu bratovi J., pričom túto skutočnosť osvedčuje notárska zápisnica spísaná dňa 3. júla 1996, N 38/96, NZ 86/96. V prípade úspechu žiadala priznať trovy odvolacieho konania spočívajúce v náhrade cestovných nákladov.

Odporca v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol k jej námietke týkajúcej sa nároku na navrátenie časti pozemkov parciel uvedených na strane 2 až 5, terajší stav podľa KN ako orná pôda, TTP a ostatná plocha z identifikácie č. 359-XII/04, vyhotovenej 20. decembra 2004 Správou katastra Topoľčany, že tieto nie je možné vydať pre existenciu zákonnej prekážky ustanovenej v § 6 ods. 1 písm. a/ reštitučného zákona, pretože tieto sú vo vlastníctve obce P. (nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. 1526, katastrálne územie P.), ktorá ich nadobudla do vlastníctva na základe delimitačného protokolu zo dňa 22. augusta 1991, teda ešte pred 1. januárom 2004, ktorým dňom nadobudol účinnosť reštitučný zákon. K námietke navrhovateľky ohľadom „platnosti“ delimitačného protokolu poukázal na to, že v rámci reštitučného konania, nie je úlohou správneho orgánu skúmať platnosť zápisu nehnuteľností na list vlastníctva. K výhrade navrhovateľky týkajúcej sa nepriznania nároku uplatneného po V., rod. T. mal za to, že navrhovateľka nie je oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 2 písm. c/ reštitučného zákona, keďže V., rod. T. bola sestrou jej starého otca J. Poukázal na to, že doklad o darovaní, ktorý by osvedčil skutočnosť, že V. darovala počas svojho života svoj podiel na vyvlastnených pozemkoch, navrhovateľka správne orgánu nedoložila a táto skutočnosť nevyplýva ani z predloženej notárskej zápisnice N 38/96, NZ 86/96 zo dňa 3. júla 1996. Trvajúc na tom, že jeho rozhodnutie bolo vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného

skutkového stavu veci, v súlade so zákonom navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Oporcovia v 2., 3. a 4. rade sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Predmetom správneho konania bolo rozhodnutie vydané podľa zákona č. 503/2003 Z.z. o nároku navrhovateľky ako osoby oprávnenej (aj po pôvodnej navrhovateľke v 2. rade L., zomrelej v priebehu správneho konania dňa 6. januára 2005) uplatňujúcej si nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom vyvlastnených na základe rozhodnutí ONV – odbor výstavby a územného plánovania Topoľčany č.: Výst/1036/1972 zo dňa 26. apríla 1974, č.: Výst. 1227/74/A zo dňa 29. októbra 1974, č.: Výst. 1227/1974/B zo dňa 1. novembra 1974 a č.: Výst. 1227/1974/C zo dňa 6. novembra 1974, nachádzajúcich sa v katastrálnom území P., pôvodne zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. X., presne špecifikovaných aj podľa terajšieho stavu v KN vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia na stranách 2, 3, 4 a 5, a to k pozemnoknižnej vložke č. X. v podiely 2/6–ny, k pozemnoknižnej vložke č. X. v podiely 4/28–ny a v pozemnoknižnej vložke č. X. v podiely 98/4842–ny, v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 písm. m/ reštitučného zákona.

O uplatnenom nároku navrhovateľky rozhodol odporca v 1. rade rozhodnutím č. OPÚ 2004/00373-Gn/5 zo dňa 18. apríla 2008, ktorým navrhovateľku podľa § 2 ods. 2 písm. c/ reštitučného zákona **uznal** za osobu oprávnenú po pôvodných vlastníkoch a to po J., K., rod. P. (obaja zomreli ešte pred vydaním vyvlastňovacích rozhodnutí dňa 11. januára 1951) a zároveň **neuznal** za oprávnenú osobu vo vzťahu k uplatnenému nároku po V., rod. T., ktorá bola sestrou jej starého otca, odvolávajúc sa na ustanovenie § 2 ods. 2 písm. e/ citovaného zákona. Rovnako týmto rozhodnutím odporca v 1. rade z dôvodu existencie zákonných prekážok uvedených v § 6 ods. 1 písm. a/, c/ a d/ reštitučného zákona, priznal navrhovateľke v súlade s ustanovením § 6 ods. 2 citovaného zákona právo na bezodplatný prevod iných pozemkov do jej vlastníctva v žiadaných podieloch.

Zákon č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, je

jedným zo zákonov reštitučného charakteru, ktorého cieľom je spolu s ostatnými reštitučnými zákonmi zabezpečiť tzv. reštitučné procesy zmiernenia niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo v zákonom presne ustanovenom období vo vzťahu k presne vymedzenému okruhu osôb, a na základe v zákone taxatívne ustanovených prípadov straty majetku. Reštitučné predpisy boli vydané s cieľom zmierniť následky niektorých majetkových krívd a majú uľahčiť uplatnenie nárokov oprávnených osôb, nie vylúčiť ich podľa všeobecných právnych predpisov. Zároveň si bol zákonodarca vedomý, že odstránenie všetkých krívd nie je reálne a že sa teda musí uspokojiť len s nápravou niektorých, a preto výklad týchto právnych predpisov nemôže byť natoľko dogmatický a ústavne nekonformný, že by zakladal de facto voči niektorým osobám krivdy nové. Preto pri aplikácii reštitučných predpisov treba postupovať veľmi citlivo, aby nedošlo k ďalším krivdám.

Reštitučný zákon v ustanovení § 1 upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu (zákon č. 229/1991 Zb. a § 37 až 39 zákona SNR č. 330/1991 Zb.). Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria:

- a) poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria
- b) lesný pôdny fond

Podľa § 3 ods. 1 písm. m/ reštitučného zákona, oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona, právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne.

Podľa § 6 ods. 1 reštitučného zákona, vlastníctvo k pozemkom alebo k jeho častiam nemožno navrátiť:

- a) ak pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby a právnickej osoby okrem povinnej osoby (§ 4 ods. 1),
- b) na pozemku sa nachádza cintorín,
- c) pozemok sa nachádza v pásme hygienickej ochrany vodných zdrojov prvého stupňa alebo tvorí koryto vodného toku, alebo na pozemku sú prírodné liečivé zdroje a zdroje prirodzene sa vyskytujúcich stolových minerálnych vôd,
- d) pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný,
- e) na pozemku bola zriadená záhradková alebo chatová osada, botanická záhrada a arborétum zamerané na záchranu a zachovanie genofundu, šľachtiteľská plocha na šľachtenie nových druhov a odrôd rastlín alebo les určený na lesný výskum,
- f) na pozemku sú telovýchovné zariadenia a športové zariadenia, alebo
- g) pozemok je podľa schválenej územnoplánovacej dokumentácie vyššieho územného celku určený na vyvlastnenie vo verejnom záujme,

h) pozemok sa nachádza v obvode projektu pozemkových úprav a jeho vykonanie bolo schválené.

Podľa § 6 ods. 2 veta prvá reštitučného zákona, v prípade uvedenom v odseku 1 sa oprávnenej osobe prevedú bezodplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu (ďalej len "náhradný pozemok") v primeranej výmere a bonite, v akej boli jej pôvodné pozemky, a to ak možno v tej istej obci, v ktorej sa nachádza prevažná časť pôvodných pozemkov, ak s tým oprávnená osoba súhlasí, alebo oprávnenej osobe sa poskytne finančná náhrada.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení predpokladom pre navrátenie vlastníctva okrem splnenia podmienok podľa § 3 ods. 1 písm. m/ reštitučného zákona je aj to, aby pozemok nebol vo vlastníctve fyzickej alebo právnickej osoby s výnimkou osoby povinnej. Predpokladom vydania tiež je, aby pozemok netvoril koryto vodného toku a nebol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný.

V preskúmvanej veci odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že dôvody uvedené navrhovateľkou v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu nemôžu byť dôvodom jeho zrušenia. Obsahom spisu správneho orgánu ako aj súdneho spisu bolo dostatočne preukázané, že nehnuteľnosti, na ktoré si navrhovateľka uplatnila nárok na navrátenie jej vlastníctva, nadobudli po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu v dôsledku vyvlastnenia v roku 1974, do vlastníctva viaceré fyzické osoby a **obec P., ktorá nehnuteľnosti nadobudla zákonným spôsobom a to v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, na základe delimitačného protokolu zo dňa 22. augusta 1991.** Navrátenie vlastníctva k pozemkom prichádzalo do úvahy len pri povinných osobách (§ 4 ods. 1 reštitučného zákona), avšak tieto nie je možné navrátiť do vlastníctva z dôvodu, že tvoria koryto vodného toku (§ 6 ods. 1 písm. b/ reštitučného zákona) alebo sú zastavané (§ 6 ods. 1 písm. d/ reštitučného zákona). Uvedené skutočnosti boli preukázané identifikáciou parciel č. 359 – XII/04 zo dňa 20. decembra 2004, vyhotovenou Správou katastra Topoľčany.

K námietke navrhovateľky o potrebe vyhotovenia geometrického plánu na účely odčlenenia zastavanej plochy od „plochy za ktorú patrí náhrada“, odvolací súd uvádza, že vyhotovenie geometrického plánu by v danom prípade prichádzalo do úvahy až subsidiárne, a to po ustálení skutočnosti, že niektorý z vyvlastnených pozemkov je spôsobilý na navrátenie do vlastníctva navrhovateľky. Nakoľko v danom prípade neprichádza do úvahy navrátenie vlastníctva k pôvodným vyvlastneným pozemkom, odvolací súd túto námietku nepovažoval za relevantnú.

Na základe uvedeného odporca v 1. rade správne rozhodol, keď navrhovateľke nepriznal navrátenie vlastníctva k žiadaným pozemkom, ale priznal jej právo na náhradu vo forme iných pozemkov alebo finančnej náhrady.

Podľa § 2 ods. 1 reštitučného zákona, právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom

Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Podľa § 2 ods. 2 písm. c/ reštitučného zákona, ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí: deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti.

Podľa § 2 ods. 2 písm. e/ reštitučného zákona, ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí: súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti.

Ustanovenie § 2 ods. 2 reštitučného zákona upravuje poradie oprávnených osôb. Tieto osoby podľa tu stanoveného poradia sa stávajú oprávnenými osobami (vzniká im nárok) za predpokladu, že sú občanmi Slovenskej republiky a žijú.

Námietku navrhovateľky týkajúcu sa nepriznania statusu oprávnenej osoby aj po sestre starého otca J. T. V., rod. T., ktorá podľa tvrdenia navrhovateľky mala ešte za života darovať svojmu bratovi J. pozemky, voči ktorým si uplatnila reštitučný nárok, nevzhladol odvolací súd za dôvodnú. Navrhovateľka si podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona podaním doručeným na Obvodný pozemkový úrad v Topolčanoch uplatnila svoje právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom aj po sestre jej starého otca V., rod. T., z čoho jednoznačne vyplýva, že sa domáhala priznania postavenia oprávnenej osoby podľa § 2 ods. 2 písm. e/ reštitučného zákona, v súlade s ktorým si však nárok mohol uplatňovať otec navrhovateľky F.a, ktorý bol synovcom V., rod. T. Odvolací súd sa zaoberal aj výhradou navrhovateľky uplatnenou nielen v odvolaní, ale aj v samotnom opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu v 1. rade, ktorá prvostupňovým súdom zostala nepovšimnutá, týkajúcou sa vyššie uvedeného tvrdenia o darovaní predmetných nehnuteľností V., starému otcovi navrhovateľky J., pretože pokiaľ by táto skutočnosť bola preukázaná, navrhovateľka by bola oprávnenou osobou (avšak nie po pôvodnej vlastníčke V., rod. T., ale po starom otcovi navrhovateľky J.) podľa § 2 ods. 2 písm. c/ reštitučného zákona aj vo vzťahu k darovaným vyvlastneným pozemkom. Navrhovateľka tvrdenie o existencii darovacej zmluvy opierala o notársku zápisnicu N 38/96, NZ 86/96 spísanú v súlade s ustanovením § 2 zákona č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov, na základe ktorej navrhovateľka spolu s ostatnými účastníkmi nadobudla do podielového

spoluvlastníctva nehnuteľnosti (neuplatnené v rámci predmetného reštitučného konania), ktoré darovala V., rod. T. svojmu bratovi J.. Odvolací súd však zdôrazňuje, že notárska zápisnica neosvedčuje skutočnosť, že k darovaniu nehnuteľností medzi V., rod. T. a starým otcom navrhovateľky J. skutočne počas jej života došlo. Preto majúci za to, že navrhovateľka hodnoverným spôsobom nepreukázala existenciu darovacej zmluvy, predmetom ktorej boli aj pozemky, voči ktorým si uplatňuje nárok na ich navrátenie, odvolací súd zhodne s krajským súdom, posudzoval jej uplatnený nárok po V., rod. T. v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 písm. e/ reštitučného zákona.

Nepochybil preto krajský súd, ak napadnuté rozhodnutie odporcu v 1. rade potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na závery uvedené vyššie posúdil námietky navrhovateľky uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu ako nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť rozhodnutie správneho orgánu ani prvostupňového súdu v danej veci. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP a § 250ja ods.3 veta druhá OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a § 224 ods. 1 OSP, nakoľko navrhovateľka nebola v odvolacom konaní úspešná a odporcom trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 10. marca 2010

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth